

Engels til C. Terzaghi i Torino

Denne teksten er henta fra *Marx-Engels-Lenin, Anarkisme og anarko-syndikalisme* utgitt av forlaget Ny Dag i 1976. Det kan ha forekommet feil i teksten under digitaliseringsarbeidet.

(Variant nr. 2)

[Utkast]

London, [ca. 14. [-15. | januar 1872]

. . . Men Jura-sirkulæret avslører forfatterens onde hensikter.

Først yppet de til strid med oss med Konferansen som påskudd, nå angriper de oss fordi vi gjennomfører resolusjonene på Basel-kongressen, resolusjoner som vi er forpliktet til å sette ut i livet. De vil ikke ha noen myndighet utøvd gjennom Generalrådet, selv om alle fritt ga sitt samtykke til det. Jeg skulle gjerne vite hvordan vi, uten denne autoritet (som de kaller det), skulle kunne kreve Tolain, Durand, Netsjajev og folkene deres til regnskap, og hvordan vi skal kunne hindre inntrenging av Mardocheanere¹ og forrædere ved hjelp av de fine frasene deres om avdelingens selvstyre, slik det forklares i sirkulæret. Ingen vil naturligvis bestride avdelingens selvstyre, men føderasjonen er ikke mulig uten å overføre en viss makt til de føderale komiteene og i siste instans til Generalrådet.

Men vet dere hvem som forfattet og gikk i brodden for disse autoritære resolusjonene? Var det utsendingene til

Generalrådet? Aldeles ikke. Disse autoritære tiltakene ble foreslått av de belgiske delegatene, og Schwitzguebel, Guillaume, Bakunin og folkene deres var de som forsvarte dem mest glødende. Det er sakens rette sammenheng.

Jeg tror at uttrykkene «Autoritet» og sentralisering er sterkt misbrukt. Jeg kjenner ikke noe mer autoritært enn en revolusjon, og når ens vilje påtvinges andre med bomber og kuler, slik det skjer i enhver revolusjon, så tykkes det meg slik at det begås en handling av autoritet. Det var mangelen på sentralisering og autoritet som kostet Paris-kommunen livet. Gjør hva du vil med autoritet osv. etter seieren, men til kampen må vi forene alle våre krefter i en fascio² og konsentrere dem om ett angrepspunkt. Og når det sies at autoritet og sentralisering er to ting som bør fordømmes under alle mulige omstendigheter, forekommer det meg at de som sier slikt, enten ikke vet hva en revolusjon er, eller er revolusjonære bare i navnet. ..

Offentliggjort første gang i

K. Marx og F. Engels: «Verker»,

2. russ. utg., bd. 33.